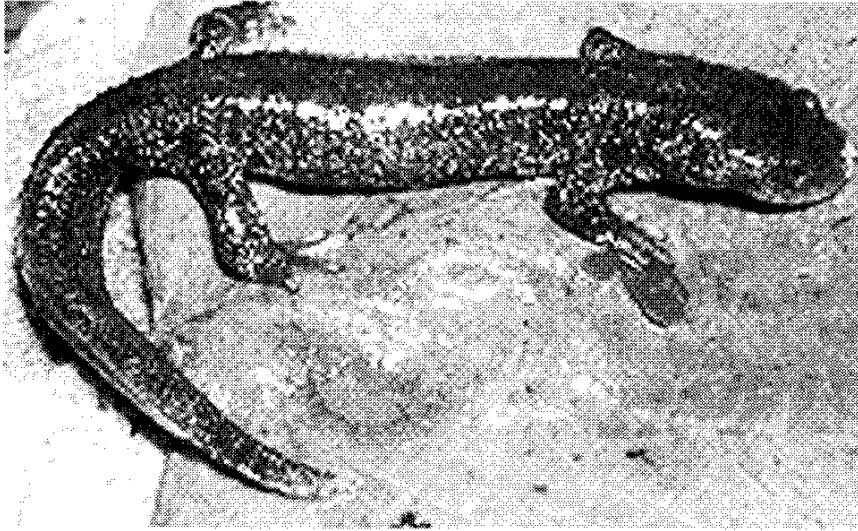

Una espècie nova i ja en perill

Els experts localitzen una població de 1.500 exemplars del tritó del Parc Natural del Montseny. Es tracta d'una espècie endèmica pròpia de Catalunya que es troba en perill d'extinció

CLARA RIBAS / Barcelona

● La trobada d'una nova espècie de vertebrat és un fet insòlit a Europa. El tritó del Montseny (*Calotriton arnoldi*) n'és el darrer exemple. Un estudi iniciat el 2001 ha permès establir que n'hi ha uns 1.500 exemplars i que és una espècie que es troba en perill. Salvador Carranza, investigador del departament de Biologia Animal de la Universitat de Barcelona i Fèlix Amat, del Museu de les Ciències de Granollers, han presentat aquesta setmana, a CosmoCaixa, els resultats de tres anys d'investigació que mostren les diferències externes i osteològiques del tritó, que corrobora la diferenciació genètica del seu ADN respecte a altres espècies. Fins ara es pensava que el tritó del Montseny era la mateixa espècie que el tritó pirinenc, tot i que ja s'havien establert diferències que es veien a simple vista, com que el

Un exemplar de tritó del Montseny, observat en l'estudi presentat aquesta setmana. / S. CARRANZA

color és més uniforme, d'una tonalitat xocolata, i que la part del ventre és una mica translúcid. Però ara, mitjançant proves genètiques, s'ha comprovat que els dos tritons no comparteixen origen, com tampoc ho fan amb una altra branca de tritons coneguda que habita a Còrsega i Sarde-

nya. Segons Amat, l'estudi ara presentat va començar el 2001 amb la localització i el càlcul d'extensió de les poblacions, a més de l'establiment de les característiques de l'hàbitat. Situats a la conca del Tordera, es van detectar un total de set poblacions, situades en set torrents di-

ferents i establertes en dues zones separades del Montseny. Els torrents on se situen estan a una alçada d'entre 700 i 1.200 metres, són molt verticals i de cabal irregular. És un hàbitat pràcticament verge. L'observació, feta en onze nits seguides a dos dels torrents, ha permès establir,

entre altres dades, que els tritons adults efectuen moviments de poc abast a la llera i poden ser fidels a un domini vital d'escassa superfície. També es va observar que els mascles tenen la cua més llarga que les femelles i que, en general, aquests són més robustos. D'altra banda, es va establir que hi ha una proporció de cinc mascles per cada femella. Amb totes les observacions realitzades i una vegada calculada la densitat, es va establir que la població total de tritons al Montseny està entre 1.000 i 1.500 individus. Basant-se en aquesta xifra, els dos investigadors van assegurar que l'espècie es pot considerar en perill. En aquest sentit, van assenyalar com a principals amenaces de l'espècie la recollida d'alguns dels exemplars, possibles malalties infeccioses i la destrucció o alteració del seu hàbitat.